

реждане, а човѣкъ не може да го извѣрши? — Защото е изгубилъ врѣзката си съ своята душа. Тя е изгубила мѣстото си. Дойде ли до това положение, човѣкъ става вече немощенъ, нѣма духъ, сила, потикъ. Той се намира въ положението на кукла, т. е. има форма, но безъ съдѣржание. За да не изпада въ това положение, човѣкъ трѣбва да дѣржи врѣзката си съ душата. Мостъ, посрѣдникъ или врѣзка между душата и самия човѣкъ е вѣрата въ Бога. Изгуби ли вѣрата си, човѣкъ губи и равновесието си. Щомъ запази вѣрата си, човѣкъ приготвя путь за идване на любовта въ него.

Следователно, за да бѫде здравъ да се проявява, да расте и да се развива, човѣкъ трѣбва да бѫде свѣрзанъ съ душата си, а тя — съ любовта, съ Първата Причина на нѣщата. Нѣма ли тази врѣзка, той всичко ще изгуби и ще се намѣри въ положението на умрѣлия, който иска да се прояви, но не може. — Защо? — Тѣло нѣма. Колкото и да се сили човѣкъ да покаже, че не е умрѣлъ, не може — нѣма физически органи, чрезъ които да се прояви. Близкитѣ на умрѣлия го погребватъ. Че живѣе духовно, съ друго, невидимо за тѣхъ тѣло, тѣ не виждатъ то-ва. Ще поплачатъ за него и ще го заровятъ. За да не изпадне въ положението на умрѣлия, когото заравятъ въ земята, още докато е въ тѣлото си, докато е свѣрзанъ съ душата си, човѣкъ трѣбва да има вѣра и любовь къмъ Бога. — Ама какъ ще се убедимъ въ това, че